

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarius Pavli Bernriedensis, Antiqui Scriptoris, De
Vita Gegorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

Præfatio ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65381)

LECTORI.

A MICE lector, non potui permittere, ut Paulus Bernriedensis solus in lucem exiret. Adiunxi Apologiam, pro optimo, doctissimo, & qua Christianus orbis extenditur, celeberrimo & illustrissimo Cardinali Cæsare Baronio, cuius in Ecclesiam & Historiam Ecclesiasticam merita, omnis posteritas predicare nunquam desistet. Hunc talē ac tantum virum nuper Calvinianus quidam iuuenculus, audaciā & impudentiā longē instructissimus, conuiciis a deo proscidit ac laceravit, ut si quis herus mancipium suum ita tractaret, non iniuriā modestiam & moderationē in eo desideraturus esses.

Queres, quidnam hominis sit iste, qui hoc facinus patravit? Audi mi lector. Est Gol-

a 2 dastus

*dastus Calvinista, qui Anno Redemptoris
 M. DC. VII. Et M. DC. IX. Magno hia-
 tu, & insigni fraude duo volumina edidit hac
 inscriptione DD. NN. Imperatorum Cæ-
 sarum Augustorum, Regum & Principum
 Electorum S. Rom. Imperii Statuta & Re-
 scripta Imperialia. Titulus sanè sonorus &
 speciosus, & qui Sosis era mereat. Sed ubi
 librū aperueris, vetus illud verbum, *ὄντορες*
ἄνομοι, verum hic esse comperies: nam pro
 Imperatoriis Constitutionibus & Rescriptis
 sæpius inuenies maleficatorum schismatico-
 rum & hereticorum pseudosynodica decre-
 ta, & in Pontificem Romanum calumniarū
 struices ex Catalogo Illyrici, aliisque mala fidei
 & damnata memoria consarcinatoribus po-
 tius quàm scriptoribus, desumptas, in qui-
 bus ne umbra quidem sanctionis seu constitu-
 tionis Imperatoriæ inest. Exempla tibi ubi-
 que occurrent. Et vel gustus gratia accipe hoc
 Tom. 2. fol. 2. Caroli Magni Regis, &c. Re-
 scriptum de non adorandis imaginibus,
 contra Synodum, quæ in partibus Græciæ
 pro*

pro adorandis imaginibus stolidè siue arroganter gesta est à Constantino Imper. Constantinopolitano, & Herena matre Imperatrice, Datum in Concilio Francofordiensi Anno Domini DCCXCIV. *ubi quis non expectet sanctionem Carolinam post tam grandia promissa? Et tamen decipieris, si expectes: Nam pro constitutione Caroli Magni habebis prefationem in libros Pseudocarolinis, Carolo Magno per imposturam affictos, qua prefatio ignoti tenebrionis (ut & ipsi libri) ante concilium Francofordiense conscripta est, ut alibi probatum. Et tamen iste prefationem illam in sanctionem Carolinam transmutat: cuius generis technas & sutelas passim inuenies apud hunc Calvinistam, qui partim veris, partim fictitiis constitutionibus Imperialibus adiecit Commentarium, què inscripsit RATIONALE, rectissimè inscripturus fuerat: IRRATIONALE: vel propter cōiucia ab omni ratione abhorrentia, qua plenis faucibus in Illustrissimum Cardinalem Baronium exspuit: quorum, en tibi catalo-*

a 3 gum;

gum; licet non omnium, sed quorundam duntaxat: quis enim omnia enumeret? Intelliges hinc, lector, quàm hereticis nulla sit frons, quam nullus pudor, quantus in animo typhus & fastus, omnia sibi tribuere, alijs omnia adimere consuetus. At iam vide & obstupescere Calvinianam impudentiam.

CATALOGVS CONVICIORVM, ET SCOMMATVM CALVINISTICORVM IN ILLUSTRISS. CARD. BARONIVM.

Fol. 4. Baronij ἀπειθεία μετρηκιάδης in tam aperta ἀσολογία. Ibid. Scio nescire te metonymiam.

Fol. 5. Baronius παρελογίσει ἀνισορήτως. Ibid. Vide nunc sis mihi, Baroni, os tuum.

Fol. 6. Num te beo Baroni, qui te tam familiariter doceo?

Fol. 7. Anticyras nauiges necessum est, Baroni. Ibid. Tu Baroni, manifesto mendacio opprimeris. Ibid. vin' detraham tibi laruam, dignissimo certè qui videas? Ibid. Disce ergo à me, nec præter dignitatem tuam feceris.

Fol. 11. Eugepæ bellum argumentatorem.

Fol. 12. Meam Bibliothecam, Baroni, in tuum Breuiarium pignus do.

Fol. 16. Babæ, quàm bellè. Quis Stoicus, Baroni, te ita docuit διχολογῆν. Hoc unum ingenui pudoris feminium reliquisti. Cuiacius sexcentis Baroniis ἰσοεικώτερος. Vis pudendam tuam inscitiam sexcentis exemplis erudiam? Ibid. Fac syllogismum Baroni, & puer meus respondebit tibi ad formam, &c. Ecquod mihi διδάσκειν, quod Minerual dabis, Baroni; cum

te ca-

te cano isto capite reduco ad sapientiam? Ah enecas me cum tua ista ἀπειθεσία.

Fol. 18. Eò me adegit impudentia tua. Hibernus canis es, Baroni, elatrare didicisti, non odorari. Væ capiti Annalium tuorum; vbi, quæ in Maieftatem eius peccas, rescierit Imperator.

Fol. 19. Baronius multis modis imponit, ac fallit.

Fol. 21. Baronius oppeffulatam gestat frontem.

Fol. 22. Vide, Baroni, tuam ἀνισορροσίαν, & rerum adeò omnium imperitiam.

Fol. 24. Impurissimi oris Baronius. A sinus rudens. Latrans canis. Apud Baronium non nimis magna est Scripturæ auctoritas. Baronius mendaciorum architecton, & omnis periurij caput. Fruftulum Cardinalis.

Fol. 25. An hoc, qui est ingenij tui stupor, non capis?

Fol. 28. Imperitus es Baroni, non historiarum tantum, sed etiam Iuris communis. Deus bone, tam stupidum te esse, vt non videas, aut lippum, qui nolis videre, &c. Quis te Magister tam scitè, tam carè docuit σοφία δ' εἶναι? Nemo hoc faciet, nisi Baronio similis, id est, peruersus, impostor, & falsidicus. Rideat Baronius, dum sibi ilia rumpantur. Vide sis, Baroni, Saaronem, vt extremam tuam inscitiam pudefaciat. Non cachinnaris tam scurrilem huius Cardinalis inficetum risum.

Fol. 29. Baronius ex Cardinali Ludimagister Orbilius factus. Vide, Baroni, quo animo in te sim affectus, qui te sic familiariter condocefaciã, aut saltem in memoriam reuocem, quæ ætate tibi exciderunt.

Fol. 31. Oblitus est Baronius veteris Prouerbij, mendaces memores esse oportere. Vide, siue incogitantiam tuam, siue fœdam ἀνισορροσίαν. Tuam impudentiã satis admirari nec queo, nec possum.

Fol. 34. Baronius periurij caput. En cor Baronianum. Incordatus es Baroni, & ius vel ignoras, vel calumniaris. Improbissima Baronij calumnia, vel stultissima ignorantia. Hic est Cardinalitij senatus assessor, qui totum terrarum orbem diiudicat. Hic est ille egregie cordatus homo. Hic ille, ex cuius scrinio
pecto-

pectoris summus Pontifex iura, atque canones condit. Quis non rideat, Baroni, solidam tuam argumentationem. Extrema tua insipientia, an imprudentia dicam?

Fol. 44. Non queo satis admirari propriam, ac perpetuam in te ἀπαίδευσίν.

Fol. 46. Sine pudore σκωφαντής, Baroni, & insigniter iniurius es. Detrahā tibi laruam, Baroni, sub cuius velo debaccharis. Sycophanta es, Baroni. Vide sis nunc mihi os tuum Baroni.

Fol. 47. Hic inscitiam suam prodit Baronius. Prodis ἀνισότητάς tuam.

Fol. 53. Perfrica frontem Baroni, & dic te digniorem, qui annales scriberes, quā Varronem.

Fol. 53. Vapula Papiri.

Fol. 86. Perfricuiisti frontem Baroni, qui tam impudenter fallis.

Fol. 390. Rational. Secundi. Utinam, utinam, Baroni, vel serò saltem sapere tibi Deus dedisset, non nunc ardentibus Furiarum tadis. Sed reprimo me. *Ibid.* Os impium & blasphemum.

Hæcine lector tartarea conuicia in præstantissimum & eruditissimum Cardinalem, Baronium iactari audis, & stomachum tenes? Ego profectò tam firmus non fui, ut nenerem. Ut vidi, exarsi, & de Apologia pro Excellentissimo viro mox cogitare cæpi; idque eò libentius, quòd viderem, me Defensione Baronij defensurum simul plures alios, potissimum Sedis Apostolica Auctoritatem, & nominatim Gregorium VII. in quem Calu-
nia-

nianus iste spiculis ex suo Bennone & Illyrico
 petitis, more suo solens, furiosissimè debac-
 chatur, & propter Gregorium in Baronium.
 Utinam citius volumen Calviniani huius ad
 manus meas peruenisset: Jam in Defensione
 Bellarminiana Controuersia de Pontifice, &
 in Apologia pro Gregorio VII. responsum ac-
 cepisset, quandoquidem omnia fermè, quæ in
 Baronio imperitè carpit, illic à nobis discussa
 sunt. Sed sat citò, si sat benè. Ita Deo placuit,
 ut Paulo Bernriedensi, hæc Apologia comes
 in publicum exiret: Egoq; de thesauro Catho-
 licæ veritatis proferrem noua & vetera: no-
 ua; mea hæc Apologetica scripta; vetera;
 Pauli præclara monumenta, Schismaticorum
 & Hæreticorum in Gregorium VII. lædo-
 riis & pseudologiis refutandis conuenientissi-
 ma.

Illud perquam ridiculum est, quod Calui-
 nista in suo Irrationali scribit. Equidem Ca-
 tholicus sum; & præ me fero. (Si Catholi-
 cus es, ostende fidem tuam toto terrarum orbe
 diffusam; ostende ubi immediatè ante Calui-

b num

num fuerit. In qua ciuitate; in quo pago; in qua villa, in qua domo.) Sed religionem amplector procul habitis inani fuce & superstitione, (illam nimirum, quam Calvinus in Sabaudia, & Zuinglius in Heluetia procudit; si tamen illam; & non potius nullam; vel saltem illam, quam in cerebri tui incudet tibi fabricasti, ut solent isti literiones, quorum quilibet nouam plerumque Religionem pro se & sua familia architectatur.) Itaque quid ille, vel ille asserat, susque deque æstimo. (Tunc dictata Lutheri, Caluini, Zuinglij susque deque æstimas?) quem veritas dicat, eum tramitè persequor. Quid si non veritas, sed falsitas, sed vanitas, sed phantasia inanitas?

Quàm verò festiua est illa hedera, quam conuiciorum & inscitiae suae nido Calvinista prefixit: In hoc Rationali nihil est, quod fidem Catholicam fugillet vel offendat. Itane nihil huius in hoc Irrationali Rationali, quod totum, quantum quantum, ad euersionem Pontificiae auctoritatis & potestatis tendit:

dit: sub eo pretextu, quasi sacri Romani Imperij iura aduersus Baronium & Pontifices tueatur. Sed, nisi fallor, S. R. Imperium horum defensorum ope nec eget, nec operam desiderat. Nam qui iura Imperij labefactent: Heretici, an Baronius cum Pontifice, res ipsa loquitur. Et quid iste, oro, protulit, nisi damnatas iam olim Schismaticorum & Hæreticorum quisquilias? Quid Baronij dictis & scriptis reposuit, nisi horrificas criminationes, spissamque ignorantiam? Et tamen gloriose de se predicat: Argumenta omnia Baroniana, hoc breuissimo temporis spatio ita cōfeci, vt fartatecta in perpetuum maneat Imperij auctoritas, & quidquid porrò à Cardinali Baronio in contrarium adferri poterit, in æternum erroris manifesti & ignorantiae nullo negotio conuincam. En Pyrgopolinicen, qui centum millia vno ictu occideret, ni hebes machæra foret; quam nō nisi criminationum cote acuit. Hoc tamen acumen plumbeum est. Et Calvinistam memorem esse oportebat sui illius dicti fol. 43. Cō-

uiciis conuincere nemini vnquam visa
 præclara laus est. Discere debebas, in mul-
 tis conuiciis non abesse vitium. Detrahe
 tuo *Irrationali* conuiciorum larvam, &
 quantum putas corpusculi tibi supera-
 turum? Principis Comici dictum est. *Vir-
 tute, dixi, vos victores viuere non ambitione,
 neque perfidia.* Hoc animum aduerte, atque
 aufer cauillas, aufer maledicta. *Aufer furo-
 rem; nam furor iraque mentem præcipitant
 & occæcant, etiam eruditi; (quanto magis in-
 eruditi) ut quæ videnda sunt, videre neque-
 at, & quidquid in buccam venit, effutiat.*
*Cuius profecto rei luculentum exemplum Cal-
 uinianus iste nobis suppeditat. Quantum
 verò huic Calvinista debent Augustissimus
 Imperator, ceterique Imperij Romani Prin-
 cipes ac proceres, qui labore tam facili aucto-
 ritatem Imperij sartam tectam in omnē sem-
 piternitatem præstitit, subiectis adamantinis
 columnis, quas nulla vis eui excindere va-
 leat.*

*Nunc, quod bene vertat, rem ipsam ag-
 gredia-*

grediamur; illud prius admonentes; Illustris-
 simum Baronium meritisimò iungi Paulo
 Bernriedensi; Nam ut iste sua etate Grego-
 rium VII. fortissimè à Schismaticorum in-
 cursionibus & missilibus defendit; sic & Car-
 dinalis Baronius eundem sanctum, imperter-
 ritum & inuictum Pontificem validissimè
 Tomo XI. Annalium tutatus est, eiusque
 sanctimoniam & pro Ecclesia Dei labores im-
 mensos, oculis legentium dilucidè subiecit. Cur
 igitur nouus hic Gregorianus Hyperaspistes
 non addatur Comes antiquo, Paulo; qui
 quantum dignitate à Baronio superatur;
 tantum de antiquitate ei Baro-
 nius cedat oportet.

b. 3

CÆ.